

21. කතවුපම සූත්‍රය.

1. මා විසින් (මේ සූත්‍රය) මෙසේ අසල ලදි. එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සම්පයෙහිවූ ජෙනවන නම් අතෙපිඬු මහ සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වාසය කරති.

එකල්හි මොලියපග්ගුණ හික්කුට වෙලාව ඉක්මවා හික්කුණින් හා එක්ව වාසය කරන්නේය.

ඉදින් කිසි හික්කුටක් මොලියපග්ගුණ හික්කුට ඉදිරියෙහි ඒ හික්කුණින්ගේ අගුණ කියාද, මොලියපග්ගුණ හික්කුට ඒ හික්කුට හා කිපියේ නොසතුටු වූයේ (විනය ධර හික්කුන් ඉදිරියෙහි) නඩුද පවරයි. ඉදින් කිසි හික්කුටක් ඒ හික්කුණින් ඉදිරියෙහි මොලියපග්ගුණ හික්කුටගේ නුගුණ කියාද, ඒ හික්කුණින්හු ඒ හික්කුට සමග කිපියාහු නොසතුටු සිත් ඇත්තාහු (විනයධර හික්කුන් ඉදිරියෙහි) නඩුද කියත්. මොලියපග්ගුණ හික්කුට මෙතරම් හික්කුණින් හා එක්ව වාසය කරයි.

ඉක්බිති එක්තරා හික්කුටක් තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එක්පැත්තක හුන්නේය. එක්පැත්තක උන්නාවූ ඒ හික්කුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැලකලේය. ,සවාමීන් වහන්ස, මොලියපග්ගුණ හික්කුට වෙලා ඉක්මවා හික්කුණින් හා එක්ව වාසය කරයි. සවාමීන් වහන්ස, ඉදින් යම් හික්කුටක් මොලියපග්ගුණ හික්කුට ඉදිරියෙහි ඒ හික්කුණින්ගේ නුගුණ කියාද, එයින් මොලියපග්ගුණ හික්කුට කිපියේ නොසතුටු සිත් ඇත්තේ නඩුද කියයි. ඉදින් කිසි හික්කුටක් ඒ හික්කුණින් ඉදිරියෙහි මොලියපග්ගුණ හික්කුටගේ නුගුණ කියාද, එයින් ඒ හික්කුණින්හු, කිපුනාහු නොසතුටු සිත් ඇත්තාහු නඩුද කියත්. සවාමීන් වහන්ස, මොලියපග්ගුණ හික්කුට මෙතරම් හික්කුණින් සමග එක්ව වෙසෙය,යි (කිය.)

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්තරා හික්කුටක් කැඳවා, ,මහණ මෙහි එව, මගේ වචනයෙන් ‘ශාසනාන් වහන්සේ ඔබ කැඳවන්නේය’යි කියා මොලියපග්ගුණ හික්කුට කැඳවා එව,යි වදලහ. ඒ හික්කු තෙම ‘එසේය සවාමීනි,’ කියා භාග්‍යවතුන්වහන්සේට පිලිතුරු දී මොලියපග්ගුණ හික්කුට යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, මොලියපග්ගුණ හික්කුට මෙසේ කිය. ‘ඇවැත්නි, එග්ගුණය, ශාසනාන් වහන්සේ ඔබ කැඳවනසේකැ’යි කිය. ‘ඇවැත්නි, එසේය’යි කියා මොලිය පග්ගුණ හික්කුතෙම ඒ හික්කුහට පිලිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙකද එතැනට ගියේය. ගොස්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එක්පැත්තක හුන්නේය. එක්පැත්තක උන්නාවූ මොලියපග්ගුණ හික්කුට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදලහ.

,එග්ගුණය, ඔබ වෙලා ඉක්මවා හික්කුණින් හා එක්ව වාසය කරන්නෙහිය. ඉදින් කිසි හික්කුටක් ඔබ ඉදිරියෙහි ඒ හික්කුණින්ගේ නුගුණ කියාද, එයින් කිපියේ නොසතුටු සිත් ඇත්තේ නඩුද කියන්නෙහිය. ඉදින් කිසි හික්කුටක් ඒ හික්කුණින් ඉදිරියෙහි නොපගේ අගුණ කියාද, එයින් ඒ හික්කුණින්හු කිපියාහු නොසතුටු සිත් ඇත්තාහු නඩුද කියත්. එග්ගුණය, ඔබමෙපරිද්දෙන් හික්කුණින් සමග මිශ්‍රව වාසය කෙරෙහිය යනු සැබැදැ?,

,සවාමීනි, එසේය., ,එග්ගුණය, ඔබ ශ්‍රධාවෙන් ගිහිගෙන් නික්ම පැවිදිවූ කුලසූත්‍රයෙක් නොවෙහිදැ?,

,එසේය, සවාමීනි,

,එග්ගුණය, යම් හෙයකින් ඔබ හික්කුණින් සමග වෙලාව ඉක්මවා එකතුව වාසය කරන්නේහිද, මේ විභරණය ශ්‍රධාවෙන් ගිහිගෙන් නික්ම ශාසනෙහි පැවිදිවූ කුල සූත්‍රයෙකුට නුසුදුසුය.

,එහෙයින් එග්ගුණය, ඉදින් කිසිවෙක් ඔබ ඉදිරියෙහි ඒ හික්කුණින්ගේ නුගුණ කියාද එග්ගුණය, ඔබ එහිදු පංච කාම ගුණය ආශ්‍රය කොට ඇති ආශාවෝ වෙත්ද, පංචකාම ආශ්‍රය කොට ඇති යම් කල්පනාවෝ වෙත්ද ඔවුන් දුරුකරව. එග්ගුණය, එහිදු ‘මගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචන නොකියන්නෙමි. හිතවත්ව අනුකම්පා කරමින් මෙමුත්‍රී සිත් ඇත්තේ වෙළ සිත් නැත්තේ වාසය කරන්නෙමි’යි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. එග්ගුණය, මෙසේ වනාහි ඔබ විසින් හික්මිය යුතුයි. එග්ගුණය, එහෙයින් මෙහි ඔබ ඉදිරියෙහි කිසිවෙක් ඒ හික්කුණින්ට අතින් පහර දෙන්නේද කැටයකින්, ආයුධයකින්, දඩුවෙන්, පහර දෙන්නේද, එග්ගුණය, ඔබ එහිදු යම් පංචකාම සහගතවූ ආශාවෝ වෙත්ද, පංචකාම

සහගතවූ කල්පනාවෝ වෙන්ද, ඔවුන් දුරු කරව. එගුණය, එහිදු ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි. 'මාගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචන නොකියන්නෙමි. හිතවත්ව අනුකම්පා ඇත්තේ, මෙමුත් සිත් ඇත්තේ, ද්වේෂ සිත් නැත්තේ වාසය කරන්නෙමි'යි එගුණය, මෙසේ වනාහි ඔබ විසින් හික්මිය යුතුයි.

3. එගුණය, එහෙයින් මෙහි නොපට කිසිවෙක් අගුණ කියන්නේ නම් එගුණය, එහිදු ඔබ පංචකාම සහගතවූ ආශාවෝ වෙන්ද, පංචකාම සහගතවූ කල්පනාවෝ වෙන්ද, ඔවුන් දුරු කරව. එගුණය, ඔබ එහිදු මෙසේ හික්මිය යුතුයි. 'මාගේ සිත නොපෙරළේවා. ලාමකවූ වචන නොකියන්නෙමි, හිතවත්ව අනුකම්පා ඇත්තේ මෙමුත් සිත් ඇත්තේ, ද්වේෂ සහගත සිත් නැත්තේ වාසය කරන්නෙමි'යි එගුණය, මෙසේ වනාහි ඔබ හික්මිය යුතුයි.

,එගුණය, එහෙයින් මෙහි ඔබ ට, කිසිවෙක් අතින් පහර දෙන්නේද, කැටකින් පහර දෙන්නේද, දණ්ඩකින් පහර දෙන්නේද, ආයුධයකින් පහර දෙන්නේද, එගුණය, ඔබ එහිදු පංචකාම සහගතවූ යම් ආශාවෝ වෙන්ද, පංචකාම සහගතවූ යම් කල්පනාවෝ වෙන්ද, ඔවුන් දුරු කරව, එගුණය, ඔබ එහිදු මෙසේ හික්මිය යුතුයි. 'මාගේ සිත නොපෙරළේවා. ලාමකවූ වචන නොකියන්නෙමි. හිතවත්ව අනුකම්පා ඇත්තේ මෙමුත් සිත් ඇත්තේ ද්වේෂ සහගත සිත් නැත්තේ වාසය කරන්නෙමි'යි එගුණය, මෙසේ වනාහි ඔබ විසින් හික්මිය යුතුයි, වදලහ.

4. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හිසුන් ඇමතු සේක. ,මහණෙනි, එක් කාලයක (ප්‍රථම බොධි කාලයෙහි) හිසුහු ඒකාන්තයෙන් මාගේ සිත සතුටු කලාහුය. මහණෙනි, එකල්හි හිසුන් ඇමතූයෙමි. (අමතා) 'මහණෙනි, මම වනාහි එක් වේලේ වලඳන ආහාරය වලඳමි. මහණෙනි, එක් වේලේ වලඳනා භෝජනය වලඳන්නේ නිරෝගි බවද උපද්‍රව රහිතව ශරීරයාගේ සැහැල්ලු පැවතුම් ඇති බවද කාය බලයද සැප විහරණයද විදිමි. මහණෙනි, එවි, නොපින් එක් වේලේ වලඳවි.

,මහණෙනි, එක් වේලේ වලඳන තෙපිද අල්පාබාධ ඇති බවද, නිරෝග බවද, ශරීරයාගේ සැහැල්ලු බවද, ශරීර බලයද, සැප විහරණයද විදින්නහුයයි කියෙමි.

,මහණෙනි, එකල හිසුන්හට මා විසින් අනුශාසනාවක් කලයුතු නොවීය. මහණෙනි, ඒ හිසුන්හට මා විසින් සිහි ඉපදවීම පමණක් ප්‍රමාණවත් විය. මහණෙනි, සමබ්මක සතර මංසන්ධියක ආජාතිය අසුන් යෙදූ රථයක් පහසුවෙන් ගත හැකි සේ තබන ලද කෙටිටි ඇතිව තැබූයේ වෙසිද, අඟවයන් දමනය කිරීමෙහි දක්ෂවූ අඟවාචායීයෙක් තෙම ඒ මේ රථයට නැත වමනින් රැහැන් ගෙන දකුණතින් කැට්ටි ගෙන කැමැත්තේ යම් මාගීයකින්ද කැමැත්තේ යම් ගමනක්ද එසේ ඉදිරියට එළවන්නේය. ආපසුද එළවන්නේය.

,මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම ඒ හිසුන් කෙරෙහි මා විසින් අනුශාසනාවක් කල යුතු නොවීය. මහණෙනි, ඒ හිසුන්හට සිහි ඉපදවීම පමණක්ම ප්‍රමාණවත් විය.

,මහණෙනි, එහෙයින් තෙපින් අකුසලය දුරු කරවි. කුසල ධර්මයන්හි යෙදෙවි, මෙසේ ඇති කල්හි තෙපින් මේ ශාසනයෙහි (ශීලයෙන්) අභිවෘද්ධියටද (මාගීයෙන්) වැඩිමටද (නිව්චාණයෙන්) විසුල බවටද පැමිණෙන්නහුය.

5. ,මහණෙනි, ගමට හෝ නියමිගමට හෝ හුදුරෙහි මහන් සල් වනයක් වෙයි. ඒ සල් වනයද සල්ගස් දූෂණය කරන පිලිලයෙන් ගැවසුනේය. ඒ සල් වනයට යහපත කැමැත්තාවූ හිත කැමැත්තාවූ නිතීය බව කැමැත්තාවූ කිසියම් පුරුෂයෙක් තෙම පහලවන්නේද හෙතෙම වක්වූ ඕජාව ගලා බස්නාවූ යම් ඒ තරුණ සල්පැල වෙන්ද, ඔවුන් සැස පිටතට දමන්නේද, ඇතුල් සල් වනය මනාව ශුඛ කරන්නේද, සෘජුව හටගන්නාවූ මනාව හටගන්නාවූ යම් ඒ තරුණ සල් පැල වෙන්ද, ඔවුන් මනාකොට වඩන්නේද, මහණෙනි, මෙසේ ඇති කල්හි ඒ සල්වනය වෘද්ධියටද වැඩිමටද විසුල බවටද පැමිණෙන්නේය.

,මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම තෙපින් අකුසල දුරු කරවි නම්, කුසල ධර්මයන්හි යෙදෙවි නම්, එසේ ඇති කල්හි තෙපිදු මේ ශාසනයෙහි වෘද්ධියටද වැඩිමටද විසුල බවටද, පැමිණෙන්නහුය.

6. ,මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි. මේ සැවැත්නුවරම වෙදෙහිකා නම්වූ ගෘහිණියක් වූවාය. මහණෙනි, 'වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය, ප්‍රිය වචන කියන්නිය, උඩහ නොවූවාය, සංසුන් සිත් ඇත්තිය'යි වෙදෙහිකා ගෘහපතිනියගේ මෙබඳුවූ ගුණ කිරිනි ශබ්දයක් පලව ගියේය. ,මහණෙනි, වෙදෙහිකා නම් ගෘහිණියගේ දක්ෂවූ අලස නූටු හොඳින් වැඩපල කරන්නාවූ කාලි නම් දුසියක් වූවාය. මහණෙනි, එකල්හි කාලි නම් දුසියට මෙබඳු අදහසක් විය. 'වෙදෙහිකා නම් ගෘහපතිනිය ප්‍රිය වචන කියන්නිය. උඩහ නොවූවාය. සංසුන් සිත් ඇත්තිය'යි 'මාගේ ආර්යාව පිලිබඳව කිරිනි රාවයක්

පැතිර ඇත්තේය. කිමෙක්දේ මාගේ ආයතීය නමා තුළ ඇත්තාවූම කොපය පහළ නොකරන්නිද, කෝපය නැති නිසාම කෝපයක් පහළ නොකරන්නිද, නැතහොත් හොඳත් මා වැඩපල කරන නිසා නමා තුළ ඇති කෝපය පහළ නොකරන්නිද, අධ්‍යාත්මයෙහි කොපයද නැති නිසා පහළ නොකරන්නිද කියා මම ආයතීය වමසන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි සිතුවාය.

,මහණෙනි, ඉක්බිති කාලි දුසි නොම දවල් වී අවදි වූවාය. මහණෙනි, එකල්හි වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය කාලි දුසියට මෙසේ කීවාය. 'බොල කාලිය', 'ඇයි ආයතීයවෙති', 'කුමක් නිසා දවල්ව නැගිටිටෙහිද?' ' ආයතීයවෙති, කිසිත් නැත. 'බොල පවිකාරිය, කිසිත් නැත්නම් දවල්වී අවදි වූයේ ඇයිදැ'යි කියා කෝප වූවා නොසතුටු සිත් ඇත්ති මුහුණ හකුළවා ගත්තාය.

,මහණෙනි, ඉක්බිති කාලි නම් දුසියට මෙබඳු අදහසක් විය. 'මාගේ ආයතීය නොමෝ නමා කෙරෙහි ඇත්තාවූම කොපය පහළ නොකරන්නිය. නැත්නම් කොපයක් නොවේ. මා විසින්ම වැඩපල හොඳින් කරනලද හෙයින් මාගේ ආයතීය නොමෝ නමා කෙරෙහි ඇත්තාවූම කොපය පහළ නොකරන්නිය, නැත්නම් කොපයක් නොවේ. මම නව දුරටත් ආයතීය විමසන්නෙමි නම් යෙහෙක' කියායි. මහණෙනි, ඉක්බිති කාලි දුසි නොමෝ බොහෝ දහවල්වී නැගිටිටාය. මහණෙනි, ඉක්බිති වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය කාලිදුසියට මෙසේ කීවාය.

'බොල කාලිය', 'කිමෙක්ද? ආයතීයවෙති', 'බොල කුමට ඉතා දවල්වී නැගිටිටෙහිදැයි ඇසිය.

'ආයතීයවෙති, කිසිත් නැත.'

'බොල කාලකන්නිය, කිසිවක් නැත්නම් වඩාත් දවල්වී අවදි වූයේ කුමටදැ'යි කෝප වූවා, නොසතුටු සිත් ඇත්ති නොසතුටු වචන කීවාය. 'මහණෙනි, ඉක්බිති කාලි නම් දුසියට මෙබඳු සිතක් විය. 'මාගේ ආයතීය නොමෝ නමා කෙරෙහි ඇත්තාවූම කෝපය පහළ නොකරන්නිය. නැති කෝපයක් නොවේ. මා විසින් මේ වැඩපල මනාව කරනලද හෙයින් මාගේ ආයතීය නොමෝ නමා කෙරෙහි ඇත්තාවූම කොපය පහළ නොකරන්නිය. නැතිවූවක් නොවේ. මම වැඩියක්ම ආයතීය විමසන්නෙමි නම්, යෙහෙකැ'යි කියායි.

,මහණෙනි, ඉක්බිති කාලි දුසි නොමෝ නවත් වඩා දහවල්වම අවදි වූවාය. මහණෙනි, එකල්හි වෙදෙහිකා නම් ගෘහපතිනිය, කාලි දුසියට මෙසේ කීවාය. 'එම්බල කාලිය,' කිමෙක්ද ආයතීයවෙති,' කිමෙක්ද, එම්බල කාලිය, හි ඉතා දහවල්වී අවදි වූයේ කවර හෙයින්ද?'

'ආයතීයවෙති, කිසිවක් නැතැයි,' කිය. 'බොල, පව්දු දුසිය, කිසිවක් නැත් නම් කවර හෙයින් ඉතා දහවල් වී නැගිටිටෙහිදැ'යි කිපි දෙරපොල්ල ගෙන හිසට පහරක් දුන්නාය. හිස පැලුණේය.

මහණෙනි, කාලි නම් දුසිය පැලුණු හිසින් ගලන්නාවූ ලෙසින් යුක්තව අසල් වැසියන්හට මෙසේ නුගුණ කීවාය. 'ආයතීයවෙති, ප්‍රිය වචන ඇති ස්ත්‍රියගේ වැඩක හැටි බලවී, උඩහනොවූ නැතැත්තියකගේ වැඩක හැටි බලවී, සංසුන් සිත් ඇත්තියකගේ වැඩක හැටි බලවී, එක් දුසියක් දහවල්වී නැගිටියායයි කිපි නොසතුටු සිත් ඇතිව, දෙරපොල්ල ගෙන හිසට පහරදී පලන්නේදැ'යි (කීවාය.)

,මහණෙනි, ඉන් පසු කාලයෙහි වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය සම්බන්ධයෙන්, වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය නසුරුය, වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය උඩහුය, වෙදෙහිකා ගෘහපතිනිය දරුණුයයි ලාමකවූ අපකීර්තියක් පැනනැංගේය.

,මහණෙනි, පපර්ද්දෙන්ම මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් මහණෙක් යම්තාක් ඔහුට අමනාපවූ වචන අසන්ට නොලැබෙද්ද ඒතාක් ඉතා යහපත් වෙයි. ඉතා යටහත් පැවතුම් ඇත්තේ වෙයි. ඉතා සංසුන් පැවතුම් ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් හෙයකින් හිඤ්චහට අමනාපවූ වචන අසන්ට ලැබේද එකල්හිම යහපත් හිඤ්චකැයි යටත් පැවතුම් ඇති හිඤ්චකැයි ශාන්තවූ හිඤ්චකැයි දතයුත්තේය.

7. ,මහණෙනි, යම් හිඤ්චක් සිවුරු ආහාර සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර හෙතුකොට සුවව වේද සුවව බවට පැමිණේද, ඔහු සුවවයෙකැයි මම නොකියමි. ඊට හේතු කවරේද? මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම ඒ වීචර, පිණ්ඩපාත, සෙනාසන, ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර නොලබන්නේ සුවව නොවෙයි, සුවව බවට නොපැමිණෙයි.

,මහණෙනි, යම්කිසි හිඤ්චක් ධම්ම සලකමින්, ධම්ම ගරු කරමින්, ධම්ම පුදමින් සුවවවේද, සුවව බවට පැමිණේද, මම ඒ හිඤ්ච සුවවයයි කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හිකම්ය යුතුයි. ධම්ම සලකමින්, ධම්ම ගරු කරමින්, ධම්ම පුදමින්, සුවව වන්නෙමි, සුවව බවට පැමිණෙන්නෙමි මෙසේ වනාහි ඔබ විසින් හිකම්ය යුතුයි.

,මහණෙනි, කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ අභී සහිතව හෝ අනභී සහිතව හෝ මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ අත්‍යයන් නොපට කියන්නාවූ මේ වචන පසක් වෙත්. මහණෙනි, අත්‍යයෝ නොපට කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් කියන්නාවූද, මහණෙනි, අත්‍යයෝ නොපට මෘදුව හෝ රළුව කියන්නාවූද, මහණෙනි, අත්‍යයෝ නොපට අභී සහිතව හෝ අනභී සහිතව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෙමුත්‍රී සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ කියන්නාවූද එහි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි.

අපගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචන නොකියන්නෙමු අනුකම්පාවෙන් යුක්තව මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව නොකිපි සිත් ඇතිව වාසය කරන්නෙමු. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි මෙමුත්‍රී සිත පතුරවා වාසය කරන්නෙමු. මුළු ලෝකයම ඒ මෙමුත්‍රී චිත්තයාගේ අරමුණ කොට මහත්වූ මහත් බවට ගියාවූ අප්‍රමාණවූ වෛර නැත්තාවූ ද්වේෂ නැත්තාවූ මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නෙමුයි, මහණෙනි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු.

8. ,මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් තෙම උදැල්ලක් හා කුඩයක් ගෙන එන්නේය. හෙතෙම ,මම මේ මහ පොළොව නොපොළොවක් කරමි,යි කියන්නේය. හෙතෙම මහ පොළොව නොපොළොවක් වේවා, නොපොළොවක් වේවා යි කියමින් ඒ ඒ තැන සාරන්නේය. ඒ ඒ තැන පස් විසුරු වන්නේය. ඒ ඒ තැන කාරා දමන්නේය. ඒ ඒ තැන මුත්‍ර කරන්නේය. මහණෙනි, කුමක් සිතන්නහුද, ඒ පුරුෂයා මේ මහපොළොව නොපොළොවක් කරන්නේයයි සිතන්නහුද?,

,සවාමිනි, එසේ නොසිතන්නෙමු. ඊට හේතු කවරේද? සවාමිනි, මේ මහා පෘථිවිය වනාහි ගැඹුරුය, අති විශාලය, ඒ පෘථිවිය නොපොළොවක් කරන්නට නොහැකිය. ඒ පුරුෂයා නම් කලානතයටද වෙහෙසටද හිමි වන්නේය.,

,මහණෙනි, කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ අභී සහිතව හෝ අනභී සහිතව හෝ මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ අත්‍යයන් නොපට කියන්නාවූ මේ වචන පසක් වෙත්. මහණෙනි අත්‍යයෝ නොපට කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ අභී සහිතව හෝ අනභී සහිතව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෙමුත්‍රී සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ කියන්නාවූද, එහි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි

‘අපගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචන නොකියන්නෙමු, අනුකම්පාවෙන් යුක්තව මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව නොකිපි සිත් ඇතිව වාසය කරන්නෙමු. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි මෙමුත්‍රී සිත පතුරුවා වාසය කරන්නෙමු. මුළු ලෝකයම ඒ මෙමුත්‍රී චිත්තයාගේ අරමුණ කොට මහත්වූ මහත් බවට ගියාවූ අප්‍රමාණවූ වෛර නැත්තාවූ ද්වේෂ නැත්තාවූ මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නෙමු’යි, මහණෙනි, ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි.

9. ,මහණෙනි, පුරුෂයෙක් තෙම ලාකිරි හෝ කහපාට හෝ තිල්පාට හෝ මදටියපාට හෝ ගෙන එන්නේය. හෙතෙම මෙසේ කියන්නේය. මම මේ අහසෙහි රූපයන් අඳින්නෙමි. රූප පහළකරන්නෙමි, මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා මේ ආකාශයෙහි රූප අඳින්නේය රූප පහළකරන්නේයයි සිතන්නහුද?,

,සවාමිනි, එසේ නොසිතන්නෙමු. ඊට හේතු කවරේද, මේ ආකාශය රූප රහිතය, දැකිම් රහිතය, එහි රූප අඳිම රූප පහළකිරීම පහසු නොවෙයි. ඒ පුරුෂයා නම් වෙහෙසිමට දුකට කොටස්කාරයෙක් වන්නේය.,

‘මහණෙනි, කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ අභී සහිතව හෝ අනභී සහිතව හෝ මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ අත්‍යයන් නොපට කියන්නාවූ මේ වචන පසක් වෙත්. මහණෙනි, අත්‍යයෝ නොපට කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ අභී සහිතව හෝ අනභී සහිතව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෙමුත්‍රී සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ කියන්නාවූද, එහි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ‘අපගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමකවචන නොකියන්නෙමු, අනුකම්පාවෙන් යුක්තව මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව නොකිපි සිත් ඇතිව වාසය කරන්නෙමු. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි මෙමුත්‍රී සිත පතුරවා වාසය කරන්නෙමු. මුළු ලෝකයම ඒ මෙමුත්‍රී චිත්තයාගේ අරමුණ කොට මහත්වූ මහත් බවට ගියාවූ අප්‍රමාණවූ වෛර නැත්තාවූ ද්වේෂ නැත්තාවූ මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නෙමු’යි, මහණෙනි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි.

10. 'මහණෙනි, පුරුෂයෙක් ඇවිලෙන්නාවූ තණසුලක් ගෙන එන්නේය. හෙතෙම මම මේ ඇවිලෙන්නාවූ තණ සුලෙන් ගංභාතම නදිය උණුකරන්නෙමි, කකාරවන්නෙමියි කියන්නේය. මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා ඇවිලගන්නාවූ තණ සුලෙන් ගංභාතම නදිය උණුකරන්නේය කකාරවන්නේයයි සිතන්නහුද?,

,සවාමිනි, එසේ නොසිතන්නෙමු. ඊට හේතු කවරේද, සවාමිනි, ගංභා නදිය ගැඹුරුය, අප්‍රමාණය ගංභා නදිය ඇවිල ගන්නාවූ තණ සුලෙන් උණු කරන්නට කකාරවන්නට පහසු නොවේ. ඒ පුරුෂයා නම් වෙහෙසට දුකට කොටස්කාරයෙක් වන්නේය.,

,මහණෙනි, කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ අපී සහිතව හෝ අනපී සහිතව හෝ මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ අත්‍යයන් නොපට කියන්නාවූ මේ වචන පසක් වෙත්. මහණෙනි, අත්‍යයෝ නොපට කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ කියන්නාවූද මහණෙනි නොපට අත්‍යයෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ අපී සහිතව හෝ අනපී සහිතව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෙමුත්‍රී සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ කියන්නාවූද, එහි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි. 'අපගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචන නොකියන්නෙමු. අනුකම්පාවෙන් යුක්තව මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව නොකිපි සිත් ඇතිව වාසය කරන්නෙමු. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි මෙමුත්‍රී සිත පතුරවා වාසය කරන්නෙමු. මුළු ලෝකයම ඒ මෙමුත්‍රී චිත්තයාගේ අරමුණ කොට මහත්වූ මහත් බවට ගියාවූ අප්‍රමාණවූ වෙර නැත්තාවූ ද්වේෂ නැත්තාවූ මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නෙමු'යි මහණෙනි, ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි.

11. මහණෙනි, මදින ලද්දවූ මනාව මදින ලද්දවූ මෘදුවූ පුලුනක් වැනිවූ සර සර යන ශබ්ද නැති බර බර, යන ශබ්ද නැති බලල් සමිත් කළ පසුමිබියක් වෙයි. ඉක්බිති දණ්ඩක් හෝ ගල්කැටයක් හෝ ගෙන පුරුෂයෙක් එන්නේය. හෙතෙම මෙසේ කියන්නේය, 'මම මේ මදිනලද මොනවට මදිනලද භාත්පස මදිනලද මෘදුවූ පුළුන් වැනිවූ සර සර යන ශබ්ද නැති බර බර යන ශබ්ද නැති බලල් සමිත් කළ පසුමිබිය දණ්ඩක් හෝ ගල්කැටයක් හෝ සර සර යන ශබ්ද ඇත්තක් කරන්නෙමි. බර බර යන ශබ්ද ඇත්තක් කරන්නෙමි'යි, (කියායි.) මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා මදිනලද මනාව මදිනලද භාත්පස මදිනලද මෘදුවූ ශබ්ද නැති පුළුන් වැනිවූ සර සර බර බර යන ශබ්ද නැති මේ බලල් සමිත් කළ පසුමිබිය දණ්ඩකින් හෝ කැටකින් හෝ සර සර යන ශබ්ද ඇත්තක් කරන්නේද? බර බර යන ශබ්ද ඇත්තක් කරන්නේද?, ,සවාමිනි, මෙය එසේ නොකළ හැකිය. ඊට හේතු කවරේද? සවාමිනි, ඒ බලල්සමිත් කළ පසුමිබිය මදිනලද මනාව මදිනලද භාත්පස මදිනලද, මෘදුවූ පුළුනක් වැනිවූ සර සර යන ශබ්ද නැති බර බර යන ශබ්ද නැති දෙයක් වන්නේය. එය කැටකින් හෝ දණ්ඩකින් හෝ සරසර යන ශබ්ද ඇත්තක් කරන්නට බර බර යන ශබ්ද ඇත්තක් කරන්නට පහසු නොවන්නේය. ඒ පුරුෂයා නම් වෙහෙසට දුකට කොටස්කාරයෙක් වන්නේය.,

,මහණෙනි, කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ අපී සහිතව හෝ අනපී සහිතව හෝ මෙමුත්‍රී සිත් ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ අත්‍යයන් නොපට කියන්නාවූ මේ වචන පසක් වෙත්. මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ කල්හි හෝ නොකල්හි හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ සත්‍යයෙන් හෝ අසත්‍යයෙන් හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෘදුව හෝ රළුව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, අත්‍යයෝ නොපට අපී සහිතව හෝ අනපී සහිතව හෝ කියන්නාවූද, මහණෙනි, නොපට අත්‍යයෝ මෙමුත්‍රී සිත්

ඇතිව හෝ කිපි සිත් ඇතිව හෝ කියන්නාවූද, එහි ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි. 'අපගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචන නොකියන්නෙමු. අනුකම්පාවෙන් යුක්තව මෙමුත්‍රී සහගත සිත් ඇතිව නොකිපි සිත් ඇතිව වාසය කරන්නෙමු. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි මෙමුත්‍රී සිත පතුරවා වාසය කරන්නෙමු. මුළු ලෝකයම ඒ මෙමුත්‍රී චිත්තයාගේ අරමුණ කොට මහත්වූ මහත් බවට ගියාවූ අප්‍රමාණවූ වෙර නැත්තාවූ ද්වේෂ නැත්තාවූ මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නෙමු'යි මහණෙනි, ඔබ විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි.

12. ,මහණෙනි, පහත් ක්‍රියා කරන්නාවූ සොරු දෙපස දඩු ඇති කියතකින් ශරීර අවයව කපන්නාවූද යමෙක් ඒ සිය සිරුර කපන සොරුන් කෙරෙහිද හිත දුෂ්‍යකර ගනිනමි එයින් හෙතෙම මාගේ අවවාදයට අනුව පිළිපදින්නෙක් නොවෙයි. මහණෙනි, එහිදු මෙසේ හික්මිය යුතුයි. 'අපගේ සිත නොපෙරළේවා, ලාමක වචනද නොකියන්නෙමු, හිතානු කම්පා ඇතිව මෙමුත්‍රී සිත් ඇතිව ඇතුළත තරහ නැතිව වාසය කරන්නෙමු. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහිද මෙමුත්‍රී සහගත සිත පතුරුවා වාසය කරන්නෙමු. මුළුලොකයද ඒ මෙමුත්‍රී සහගත සිතේ අරමුණ කොට විපුලවූ මහද්ගනවූ අප්‍රමාණවූ අවෙරවූ නිදුක්වූ මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරන්නෙමු'යි (හික්මිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනහි ඔබ විසින් හික්මිය යුතුයි.

,මහනෙති, ඔබ මේ කතවුපමොවාද ධර්මය නිතර මෙහෙති කරවි. මහනෙති, තෙපි යම් හෙයකින් නොඉවසන්නාවු අල්ප සාවද්‍යවු හෝ මහා සාවද්‍යවු හෝ යම් වචනයක් දක්නහුද?, ,නැත, සවාමිනි.,

,මහනෙති, එහෙයින් තෙපි මේ කතවුපමොවාද ධර්මය නිතර මෙහෙති කරවි. ඒ මෙහෙති කිරීම තොපට බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි වැඩ පිණිස සැප පිණිසද වන්නේය,යි මේ සුත්‍රධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළහ. සතුටුටු ඒ හිසුසු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව සතුවන් පිලිගන්නාහුය.